

Phẩm 7: PHẤN TẢO Y TỈ-KHEO

Đức Phật bảo Trưởng lão Ma-ha Ca-diếp:

–Tỳ-kheo phẩn tảo y giữ y phẩn tảo nhặt vật rác rưởi, tự rằng: “Vì tầm quý, chẳng phải vì dùng y để tự nghiêm sức, vì che ngăn gió thổi nắng đốt muối mòng bu cắn, vì an trụ Phật giáo, chẳng phải vì cầu sạch tốt.” Ở trong đồng rác rưởi, Tỳ-kheo ấy lượm lấy vật bỏ. Lúc lấy nên sinh hai ý tưởng: Một là ý tưởng tri túc và hai là ý tưởng dễ nuôi. Còn có hai ý tưởng: Một là ý tưởng không kiêu mạn và hai là ý tưởng trì Thánh chủng. Còn có hai ý tưởng: Một là chẳng dùng nghiêm sức thân hình và hai là khiến lòng thanh tịnh.

Này Đại Ca-diếp! Tỳ-kheo phẩn tảo y lúc nhặt lượm vật bỏ trong đồng phẩn rác, nếu thấy có các thân hữu tri thức thì thôi không lượm lấy mà nghĩ rằng: “Các người này hoặc có thể rầy trách tôi là người dơ bẩn.”

Này Đại Ca-diếp! Ta nói Tỳ-kheo ấy chẳng được tịnh hạnh. Vì sao? Vì Tỳ-kheo phẩn tảo y lòng cứng như đá, ngoại vật chẳng nhập cũng chẳng động được.

Này Đại Ca-diếp! Tỳ-kheo phẩn tảo y lượm lấy vật phẩn tảo rồi nên giặt sạch cho hết dơ bẩn, giặt sạch rồi nhuộm kỹ, nhuộm xong rồi may thành Tăng-già-lê, khéo ráp, khéo vá, khéo may, khéo thợ, thì rồi nên mặc chớ xếp để hư.

Này Đại Ca-diếp! Tỳ-kheo phẩn tảo y an trụ trong pháp quán bất tịnh mặc y phẩn tảo là để ly dục vậy, tu Từ tâm mặc y phẩn rác là để lìa sân khuể, quán pháp thập nhị nhân duyên mặc y phẩn tảo là vì rời ngu si, chánh tư duy mặc y phẩn rác là để dứt tất cả phiền não, nhiếp hộ các căn, mặc y phẩn rác là vì biết rõ sáu căn, chẳng nịnh hót, mặc y phẩn rác là để Trời, Rồng, Quỷ thần vui đẹp.

Này Đại Ca-diếp! Vì sao gọi là y phẩn tảo?

Ví như tử thi, mọi người chẳng tham muốn chẳng sinh lòng ngã sở hữu, theo lẽ phải trừ bỏ. Cũng vậy, y phẩn tảo chẳng phải ngã, ngã sở, là dễ được, chẳng phải tà mạn, chẳng cầu xin người, chẳng xem nhan sắc người, là vật vất bỏ không khác phẩn rác, nó cũng chẳng thuộc của ai. Vì thế nên gọi là y phẩn tảo.

Này Đại Ca-diếp! Y phẩn tảo là pháp tràng phan, vì là Đại tiên nhân, vì do Thánh nhân, vì dùng Thánh chủng để an trụ, vì chuyên niệm nơi thiện pháp nghi thức, vì khéo hộ trì giới tự, vì hướng đến định tự vậy, vì an trụ nơi tuệ tự, vì thân dùng giải thoát tự, vì thuận với pháp do giải thoát tri kiến.

Này Đại Ca-diếp! Tỳ-kheo mặc y phẩn tảo có phước đức lớn, không chỗ mong cầu, không chỗ tham trước, hay lìa lòng kiêu mạn hay bỏ gánh nặng.

Này Đại Ca-diếp! Nếu có Tỳ-kheo mặc y phẩn tảo vì tri túc nên Trời, Rồng, Quỷ thần ưa thích muốn thấy. Nếu nhập thiền định thì Thích, Phạm, Tứ Thiên vương quỳ chấp tay đầu mặt đánh lễ, hướng là chư tiểu Thiên khác.

Này Đại Ca-diếp! Nếu có ác Tỳ-kheo siêng cầu y phục để nghiêm sức thân hình, ngoài hiện tịnh hạnh mà trong thì đủ tham dục sân khuể. Dù họ nghiêm sức thân hình xinh đẹp nhưng Trời, Rồng, Quỷ thần chẳng đến kính lễ cúng dường. Vì sao? Vì họ biết Tỳ-kheo ấy nghiêm sức thân hình đẹp mà chẳng trừ cấu uế tâm tâm số pháp, vì biết nên họ bỏ đi xa.

Này Đại Ca-diếp! Ông có thấy Sa-di Châu-na nhặt vật trong đồng phẩn rác trong lúc đi khát thực. Ăn xong, Châu-na đến ao A-dậu-đạt để giặt. Bấy giờ bên ao có chư Thiên thần thường ở, đồng tiếp nghênh kính lễ. Chư Thiên thần ấy đều ưa tinh khiết mà

họ cầm y phần rác bất tịnh của Châu-na đem đi giặt cho sạch bản nhơ, họ còn lấy nước giặt y ấy để rửa thân họ. Chư Thiên thần ấy biết Châu-na hay trì giới thanh tịnh, nhập các thiền định, có oai đức lớn nên phụng nghênh kính lễ.

Này Đại Ca-diếp! Ông có thấy Phạm chí Tu-bạt-đà mặc y sạch mới, khát thực xong muốn đến ao A-dậu-đạt. Bấy giờ chư Thiên thần thường ở bên ao, cách ao bốn phía đều năm dặm họ ra ngăn cản Phạm chí ấy, không cho lại gần ao, họ sợ món ăn bất tịnh và món ăn thừa làm dơ bản nước ao.

Này Đại Ca-diếp! Nay ông hiện thấy sự ấy, do Thánh nhân chánh hạnh oai đức nên được quả báo ấy. Vật bất tịnh được Sa-di Châu-na nhặt trong đồng phần tảo mà chư Thiên đem đi giặt giúp lại còn lấy nước giặt ấy dùng rửa thân thể họ. Phạm chí Tu-bạt-đà bị họ ngăn cách xa ao năm dặm không cho lại gần.

Này Đại Ca-diếp! Ai được nghe sự này, thì không ai mà chẳng siêng tu học Thánh pháp. Các Thánh nhân ấy được chư Thiên và thế nhân kính lễ cúng dường.

Này Đại Ca-diếp! Vì muốn cầu Thánh đức như vậy, nên mặc y phần tảo. Tỳ-kheo mặc y phần tảo an trụ Thánh chủng chẳng nên sinh lòng lo. Với y phần tảo nên có ý tưởng là Phật pháp, là Thế Tôn, là xuất thế, không có ngã, ngã sở. Quán tưởng như vậy rồi mặc y phần tảo, phải điều phục tâm mình như vậy. Do tâm tịnh nên được thân tịnh, chẳng phải do thân tịnh mà được tâm tịnh. Vì thế nên tịnh tâm mình chớ nghiêm sức thân. Vì sao? Vì do tâm tịnh mà ở trong Phật pháp được gọi là tịnh hạnh.

Này Đại Ca-diếp! Tỳ-kheo phần tảo y hay học như vậy tức là học ở ta cũng học ở ông. Nếu ông hay mặc y thô xấu như vậy, tức là tri túc và hành hạnh Thánh chủng.

Này Đại Ca-diếp! Y Tăng-già-lê của ông hoặc để trên giường hoặc để tại chỗ ngồi trong khi ông mặc y Uất-đa-la tăng kinh hành, có ngàn vạn chư Thiên đến kính lễ y Tăng-già-lê của ông. Y Tăng-già-lê ấy là y được mặc trên thân của người huân tu giới, định, tuệ. Nên biết y của ông còn được tôn trọng kính lễ dường ấy huống là thân của ông.

Này Đại Ca-diếp! Ta xả bỏ ngôi Chuyển luân vương đi xuất gia. Ngày trước ta đã từng mặc y mịn đẹp thượng diệu. Nay ta tri túc hành Thánh chủng hạnh vì các người khác mà xả bỏ y đẹp tốt mặc y phần tảo nhặt trong gò mả. Vào thời vị lai nếu Tỳ-kheo nghe pháp này của ta thì được học theo ta.

Này Đại Ca-diếp! Ông vốn có kim lữ thượng y đem dâng ta, ta vì ông mà nhận y ấy, chứ chẳng phải do tham, chẳng phải để nghiêm sức thân hình.

Này Đại Ca-diếp! Có ác Tỳ-kheo chẳng thể học theo ta cũng chẳng học theo ông, họ tham chứa để nhiều y bát, tích tụ các món uống ăn, cất đựng chẳng xả. Họ cũng chứa vàng bạc, lưu ly, gạo thóc, bò dê, gà heo, lửa ngựa, xe cộ, đồ cày bừa, đồ dùng tại gia họ đều cầu cất chứa.

Này Đại Ca-diếp! Người có trí dù tại gia mà hay tăng trưởng thiện pháp, chẳng phải kẻ ngu si xuất gia có được phần thiện pháp ấy.

Thế nào là người trí tại gia hay tăng trưởng thiện pháp?

Này Đại Ca-diếp! Nếu có người xuất gia lấy y quần cổ không có hạnh Sa-môn, có nhiều duyên sự các thứ buộc ràng cầu áo cơm tốt. Họ mặc ca-sa rồi, người tại gia thấy liền lễ kính cúng dường cung cấp y phục, ẩm thực, đồ nằm, thuốc men, đến đi đón đưa. Này Đại Ca-diếp! Người tại gia có pháp lành như vậy, người xuất gia kia không có sự ấy. Vì sao? Vì người xuất gia kia cầu nhiều vật dùng, chẳng thể thí xả cho người khác.

Này Đại Ca-diếp! Trong đời vị lai có các Tỳ-kheo chứa nhiều y bát, có nhiều vật

dùng, họ được phần đông người tại gia lễ kính tôn trọng tán thán. Vì sao? Vì họ cho các Tỳ-kheo ấy thọ nhiều thí vật, hoặc có thể đem cho tôi, tôi có cần dùng các Tỳ-kheo ấy có thể luôn luôn cho tôi.

Này Đại Ca-diếp! Trong đời vị lai hoặc có Tỳ-kheo trì giới thấy lỗi họa của đời nên siêng tu thiện pháp để lia tất cả lậu như cứu lửa cháy đầu. Lòng họ tri túc ít duyên sự siêng tu tự lợi lia tất cả duyên tập xấu ác. Nhưng Tỳ-kheo này không có người đến chỗ họ ở, không ai thân cận, không ai lễ kính tôn trọng tán thán họ. Vì sao? Vì các người tại gia khinh tháo thiển bạc, thấy lợi hiện tại chẳng thấy lợi đời sau, họ nghĩ rằng: Với Tỳ-kheo này chẳng được lợi ích đâu cần thân cận lễ kính tôn trọng tán thán. Ngoại trừ kẻ nghèo cùng ít căn lành và người có túc duyên nên lễ kính, những người này thân cận lễ kính tôn trọng tán thán Tỳ-kheo trì giới làm Thiện tri thức.

Này Đại Ca-diếp! Nói như vậy rồi vừa ý hai hạng người: Một là hoặc thấy bốn Thánh đế và hai là hoặc thấy lỗi họa sinh tử. Còn có hai hạng người: Một là siêng tu muốn lia bốn ách và hai là muốn được quả Sa-môn. Còn có hai hạng người: Một là chuyên niệm nghiệp báo và hai là muốn biết nghĩa các tướng của pháp.

Này Đại Ca-diếp! Nay ta đóng bít cửa của tất cả kẻ lười biếng, đó là người chẳng biết nghiệp chẳng biết nghiệp báo, người rời lia nghi thức lành, người chẳng thấy ác khổ đời sau dụ như kim cương, người thấy lợi hiện đời mà chẳng thấy lợi đời sau, người chẳng sinh một niệm hướng đến môn giải thoát.

Này Đại Ca-diếp! Nay ta nói ác Tỳ-kheo kia chẳng nên mong cầu. Hoặc nói pháp như vậy, hoặc gặp pháp như vậy, nghe pháp như vậy rồi tự biết sở hành, chẳng hiểu pháp sâu, nên phỉ báng. Họ cho rằng pháp sâu ấy chẳng phải Phật nói, là của luận sư làm, hoặc của ma nói để dạy người khác. Ác Tỳ-kheo kia tự hại như vậy cũng hại người khác. Họ tự nhiễm dơ bẩn cũng làm dơ bẩn người khác. Ác Tỳ-kheo kia chẳng thể tự lợi, cũng chẳng lợi người khác.

Trưởng lão Ma-ha Ca-diếp bạch:

–Bạch Thế Tôn! Vì đại Bi mà chư Phật nói Tỳ-kheo chuyên tu hành ở trong các pháp được tự tại. Như Lai ở trong kinh này đã nói một cách sâu rộng rồi.

Bạch Thế Tôn! Nếu có chúng sinh đã nghe kinh này, tin hiểu đọc tụng hưởng đến pháp như thật, nên biết các chúng sinh ấy đã được chư Phật nhiếp thủ.

Đức Phật bảo Ngài A-nan:

–Này A-nan! Nếu có người thọ trì kinh này thì đã ở nơi chư Phật quá khứ gieo trồng căn lành nên nay muốn được kinh này để đọc tụng thông thuộc, muốn được giải thoát. Các thiện nam, thiện nữ, hoặc người tại gia hay người xuất gia, học pháp môn này thì có thể dứt các lậu cũng được Niết-bàn.

Tôn giả A-nan bạch:

–Bạch Thế Tôn! Kinh này tên là gì, chúng con phải thọ trì thế nào?

Đức Phật dạy:

–Này A-nan! Kinh này tên là Chọn Lựa Tất Cả Pháp Bảo; cũng tên là An Trụ Thánh Chủng Nghi Thức; cũng tên là Nhiếp Thủ Người Trì Giới; cũng tên là Dạy Răn Người Phá Giới; cũng tên là Bảo Lương, cũng tên là Bảo Tụ; cũng tên là Bảo Tạng; cũng tên là Chư Bảo Pháp Môn.

Trưởng lão Ma-ha Ca-diếp thỉnh hỏi kinh Đại Thừa Bảo Lương xong, chúng Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy hoan hỷ, tín thọ phụng hành.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH